

**Sermones prestantissimi viri Ro|berti de Litio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxij. vi. no.Maij.

D[omi]nica. iiij. adue[n]tus de clamore ioha[n]nis qualiter congruo
t[em]p[or]e christu[m] clamitat. Sermo. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Dñica. IIII. aduentus.

quas fecit natura. Ad hanc questionem dixerunt aliqui: quod quis anima humana per suam naturale virtutem non posset facere tales impressioes: in anima beatitudinis et propter excellētiā sue beatitudinis et propter excellētiā sue actualis existentie posset facere tales impressioes nō mediante opere nature. Unde isti plene cōcedūt quod ipsa posset hanc materiam transmutare ad formā substantialē et accidētālē modo sublimiori quod trāsmutetur opere nature. Sed cōtra videtur posse argui per euāgeliū et per sanctos: quod per miracula quod faciebat xp̄s ostēdit se deū esse. Que probatio nō fuit efficax: si illa fieri potuisse creata virtute: Quis autē per beatitudinem anime xp̄i et suam existentiam in verbo sit in ea supnaturalis virtus: in nō trāscendit terminos virtutis create. Ideo dicēdū quod quis xp̄s: quod est deū et homo: possit rōne diuine potētis p̄dictas impressioes facere nō mediate ope nature: et quecūq; alia quod cōtradictionē non includūt: in eī anima hoc non pōt. **Uñ Rich. s. li. de trini. ait:** Illa signa et prodigia quod facta fuerūt ad confirmationem fidei nostre: nō nisi diuina virtute fieri potuerūt. **Uñ intelligēdū est verbū** **Da**
masceni: quod in illo vult dicere quod christus. **Quis** esset homo faciebat per diuinā vir
tutē opera excedētiā virtutē humana. **Et** quod iste fuerit intellectus eius pater: quia post illa verba: paucis interpositis sic dicit: Non enim homo erat sed deus homo. **Ista ergo quod iupradicta sunt de**
potentia christi catholice tenere debe
mus: quem cū deū verū et hominē pro
fiteamur: nō irrationabiliter dicimus
quod potestatem habet saluandi et dam
nandi: mortificare et viuiscicare: deduc
re ad inferos et reducere: Lui omnes des
bemus gloriam et honorem per infinita
secula seculorum. Amen.

Quod dominica quarta aduentus de clas more jobianis qualiter cōgruo tem
pore christi clamitat. **Ser. xxij.**

Quelcum jobes clamitat. **Fruct. xxij.**

Actum est ver

bū dñi super Johānem zācharie filium in deser to. Scribuntur hec verba Lu. iii. c. 7 in euānge
lio presentis dominice. Eruit p̄cursor dñi dilectus Johānes baptista in soli
tudinē deserti a teneris annis: ibi cō
uersat⁹ est usq; ad eratē maturā. Qua
re factū est ut xp̄m quē in vtero matris
existēs exultando salutauerat: tōlo illo
tpe nunq; viderit: sicut patere potest ex
illo verbo Job. s. Et ego nesciebā eum.
Sp̄a sancto in eū vidente xp̄m publis
ce diuulgare cepit: ipm p̄dicabat et des
mōstrabat salvatōrē scūli: prout testa
tur lectio euāgelica hodierna: que non
immerito a nobis diligenter est ponde
randa et examināda. Pro cuius declara
tione occurrit nobis cōsuetus fructus
qui est: Iesum Johānes clamitat. Pro
quo tres cōclusiones ponemus.

Prima dī tēpōis opportunita s.

S. da dī persone dignitas.

Tertia dī clamoris qualitas.

Quod xp̄s in quo Johānes xp̄m clamita
bat fuit opporūnū. **Lap̄m. i.**

Rima cōclusio dī xp̄is oppor
tunitas. Notas emi in prima
parte euāgeliū opportunitas
temporis in quo xp̄s in mun
dum veniēs a Johāne bapti
sta est predicatus. Dicit nāc euāgelīa
Anno. xv. imperij Liberi cesarij: p̄co
rente pontio pilato iudeam: terrarcha
autem galilee Verode. In quibus ver
bis tria tēpōta designātur.

Primum vniōnis romani imperij.
Scdm partitionis regni iudaici.

Tertium diuisionis sacerdotij.

Quod primū tēpus qd̄ hic designat dī vni
ōnis romani imperij. Nam vt colligif et
dictis Liui Orosij Eutropij et aliorū q
romane reipublice gesta cōscripsere: ro
mani orbis dñium appertentes usq; ad
Octauiani tēpora bellis prouincias va
rias edomādo: regimē in vībe p̄ reipu.

Sermo

statu sepenumero mutauerunt. Nā pri-
mo regnauerit ibi reges: videlicet Romu-
lus: deinde Numa Popilius: qui leges
romani instituit. post huc Tullus Ho-
stilius: qui albanos vicit: veientes et fi-
dennates: cui successit Anicus martius:
qui dimicauit contra latinos et monte ia-
niculū ciuitati adiecit: post ipsum Tar-
quinus Priscus: qui ludos romanis in-
stituit: vicit fabinos: primusq; triūphas
romā intravit. Post cuius obitu secut⁹
est Servius Tullius. Tandem fuit Lu-
cius Tarquinius superbus: qui primus
excogitauit vincula carceres et fasces et
propter stupri Lucretie uxoris collati-
ni. xxxv. anno regni sui cum uxore et libe-
ris expulsus est. Et per hos reges regna-
tum fuit annis. ccliiii. Cum adhuc Roma
vir usq; ad. xvij. miliarium possideret.
Post reges consules regnare ceperunt:
duo haec de causa creati: ut si unus ma-
lus esse voluisse: alter habēs potestatē
potuisset et p̄hibere. Et placuit ne im-
perium longius q̄ per annum haberent:
ne propter diurnā p̄tatem insolentios
res redderetur: sed annales semp essent
qui se post annum sciret esse prīnados.
Habuerunt ergo romani p̄ anno Lu-
ciū Junii Brutū et Tarquinii collatinū
cosules. Et cū amoueret tarquinus col-
latinus eodē anno factus est cōsul Lu-
cius Valerius publicola. Et usq; ad an-
num trecentimū et ultra ab urbe cōdita
durauit imperium cōsulare. Post qđ pro
duobus cōsulibus facti sunt decē: q̄ sen-
tentia et potestatē haberet. A quibus scđo
anno b̄ p̄cas sublata est: et Appi⁹
Claudius unus ex decē filiā cuiusdā vir-
ginē voluit corrūpere. Restitutū est: igi-
tur imperium consularē: et usq; ad ambo
bella inter Lelarē et Pōpeiū gesta nul-
lus vñq; fuit: q̄ nec ubi nec orbi per se
imperaret. Sed Julio cesare intersecto
Octavianus imperium sumpsit: q̄ vi di-
cit Sene. in. s. li. de questionib; naturali-
bus: et Plutarchus de vita et obitu Lice-
ronis: nepos erat Iulij cesaris: eiusq;
filius adoptiūs: quēs cesar heredē in

XXII

testamento reliquit. Vix Octavianus: vt
dicit Suetonius regnauit annis. lvi.
Duodecim cū Marco Antonio. et. xliii.
p se. Qui sedatis oībus bellis: orbē to-
tū suo subiecit imperio: cūctis inimicis
et turbationib; romanorum deviciis.
Huic successit in imperio Tiberius: ui-
t p̄e romanorū imperiū solidū erat tyni-
tum: cū anno. xv. imperiū Iohes rōm
incepit p̄dicare. Qđ quidē ipsi merito b
assignat p̄ notare: q̄ gētiles erant ad
fidē xpi reuoādi. Unū Grego. in homel-
ait: Redēptoris p̄cursor q̄ p̄e verbum
p̄dicationis acceperit in memorato roma-
ne reipublice p̄ principē: et iudee regibus
designat: cū dī anno. xv. tc. Quia enim
illuz p̄dicare venerat: q̄ ex iudeis quois
dayz: et multos ex gentibus redēpturus
erat p̄ reges gentiū: et principes iudeo-
rum p̄dicationis eius tpa designatur.
Quia autē gētilitas colligēda erat: et iu-
dea p̄ culpa pfidie dispergēda: ipsa q̄s
descriptio terreni principatus ostendit
q̄m et in romana repu. unus p̄fuisse des-
cribit: et in iudee regno p̄ quartā partē
plurimi principabant. Ad hoc etiā ins-
quit Origenes. In p̄phetico qđē sermo
ne solis iudeis p̄dicato solū iudeoz res-
gnū describit. Uiso inq̄t Eiā in dieb⁹
Oz̄ie: Joathan: Achaz: et Ezechie reguz
iuda. Et in euāgelio qđ erat p̄dicādūs
in viuero mūdo dñiūm describit. Ti-
berij cesaris: qui totius orbis dñs video-
batur. hec Eugenes. Qđ cōdīm ipsi qđ
hic designat dī partitionis regni iudeo-
rum: cum sequit in euāgelio. Procuran-
te pontio pilato iudeam. tc. Ubi Veda-
at: Pilatus equidē. xii. anno Tiberij ce-
saris in iudeā missus p̄curatōnē gētis
iudaice suscepit: atq; ibi per decem an-
nos continue usq; ad ipsum pene fines
Tiberij perdurauit. Herodes autē et phi-
lippus et Iisanius filii sunt herodis illi-
us sub quo dñs natus est. Inter quos
et ipsum Herodem et Archelaus frater
eorum decem annis regnauit. Quia ho-
s iudeis apud Augustum criminatus
est: apud Viennā exilio perit. Regnū

Dñica. IIII. aduentus.

aut iudee quo minus validū fieret. idē
 Aug. per tetrarchas diuidere curauit.
 Nec Beda. Verūt de Lisania dicunt
 aliqui ipm non fuisse filiū herodis: sed
 magis ptolomei qui sub monte libano
 habitabat: et alexandre filie Aristoboli q
 de Machabeis descēderat. Tetrarcha
 aure idē est quod princeps quarte par
 tis. Nā regnū ip̄o iudeoz in quattuor
 partes erat diuisum: sc̄ iudee: galilee:
 ituree: et abiline. Quibz pfuerit q̄tuo
 sc̄iz pilatus tenēs locū imperatoris sup
 iudeaz: et herodes qui erat tetrarcha. I
 pinceps galilee: et philipp̄ q̄ erat tetrar
 cha ituree et traconitidis regiōis. et Li
 sanias q̄ tetrarcha abiline. Abilina est
 nomē regiōis. Nō aut sine causa factū
 est q̄ tot p̄ncipes imperaret iudeis eo
 tempore quo ips̄ venit in mundū. At
 nāq̄ Greg. in homel. Quia em̄ iudea
 erat p̄ culpa perfidie dispergēda: in iu
 dee regno per quartā partē plurimi p̄n
 cipabant. Bm illud Lu. x. Nō regnū
 in seipsum diuisum desolabit te. Q̄ Ter
 tium tempus qđ hic designatur dī: diui
 siōis sacerdotiū: cū subditur. Sub prin
 cipibus sacerdotum Anna et Laypha.
 Super quo verbo ait Beda. Ambo in
 cipiente predicatione Johannis: idest
 Anna et Layphas principes fuerunt sa
 cerdotiū: sed Anna in illum annū. Lay
 phas dō cū quo dominus ascendit cru
 cem administrabat: tribus alijs in me
 dio pontificati perfunctis. Verūt h̄i
 maxime qui ad domini passionem per
 tinent ab euangelista cōmemorantur.
 Legalibus nāq̄ tunc p̄ceptis vi et
 ambitione cessantibus: nulli pontifica
 tus honor vite vel generis merito red
 debatur: sed romana potestate summa
 sacerdotij p̄stabatur. Nec Beda. Qua
 re autem tale tempus in euangelio no
 tatur: rationem assignat Gregorius in
 homelia: dicens: Et quia Johannes il
 lum predicanit qui simul rex et sacer
 dos extitit: Lucas euangelista predica
 tionis eius tempora non solum per res
 gonū; sed etiam per sacerdotiū designavit,

Q̄ persona Johannes erat dignissi
 ma. Capl. ii.

 Scunda cōclusio dī plo
 ne dignitas. Que notat
 in verbis euāgelij: cū dī:
 Factū est verbus dñi sup
 iohānē zācharie filius in
 deserto. In quibus tria
 notari possunt.

P̄mū est diuina inspiratio.
 Scdm̄ est iohānis cōmēdatio;
 Tertium est loci depuratio.
 Q̄ p̄mū est diuina inspiratio: q̄ factū
 est verbu dñi. Nā Johānes baptista nō
 cepit p̄dicatiōis officiū p̄sumptuo
 se: sed a spiritu sancto celitus inspirat,
 Ali Ebryb. sup hoc paſtu ait: Verbu dei
 hic mādatū dī: q̄ nō a se venit zācharie
 filius: sed deo ipsum monente. Q̄ Scdm̄
 qđ notatur hic dī: iohānis cōmēdatio;
 q̄ dicit sup iohānē zācharie filii. Ubi
 nobilitas designat: q̄ erat ex genere sa
 cerdotaliū t̄c. Q̄ Tertiū qđ hic notat̄ est
 loci depuratio: q̄ subiungitur: In deser
 to. Ubi Theophilus ait: Per eotū tem
 pus p̄terius occulitus fuit iohānes in
 deserto: vt nulla suspicio nascatur i ho
 minibus q̄ gratia affinitatis ad christū
 vel cōversationis a teneris anni diu
 na de r̄po restaretur. Ex quibus verbis
 nos moraliter instruimur: q̄ si verbum
 dñi. Inspirationē diuinā super nos fie
 ri volumus: t̄ta debemus habere. Pri
 mo humilitatez cū qua habitat gratia.
 Iurta illud Jaco. v. Superbis de reis
 sit: humilibus ait dat gratiā. Nā Jo
 hannes interpretatur vas gratia. i. ille
 in quo est gratia. Scdm̄ debemus habe
 re memore vivacitatem. Zācharias nāq̄
 memorans dñm interpretatur. Tertio
 debemus habere penitētē rigiditatētē:
 vt sc̄ simus in deserto p̄nie. Nā Mat.
 iii. t. iii. dicit: P̄niam agite: appropin
 quabit em̄ regnū celoz. Non equidem
 erat iohānes in voluptatibus seculi: nō
 in delicijs mūdi: non in gaudijs huius
 rēponit: sed in solitudine deserti. Nam
 quanto quisq̄ magis se elongat a deo?

Sermo

statione sensuū extētorum: tanto plus
attinet ad intelligentiā & lumē secreto
rum det. Non miremūr inquā nō mires
mur: si falsi xpiani de deo non bene sens
tiāt: q̄ inebriauit eos fallax grā tēpora
liūm honorū: quibus nō sapiūt ea que
dei sunt.

Iohānes venit predicare in omnē
regionē iordanis. *Lap̄m. ix.*

Tertia conclusio dī clamoris
qualitas. In qua notare des
bemus bīm euangēli serīe q̄
iohan̄es venit in oēm regio
nem iordanis: vt dicit Nicō
de lyra. Scrīvit in deserto vbi pauci ha
bitabāt: & venit ad loca magis habita
ta: vt plures possent ad ei⁹ predicationē
venire & ab eo baptizari. Ibiq̄ claman
do tria singulariter predicabat,

Primo baptismi efficaciā.

Scđo vie mādiciā.

Tertio salutis noticiā.

I Primo predicabat baptismi efficaciā.
Dic̄tur em̄ in textu euāgely. Predicas
baptismū penitētē in remissionē pecca
torū. Que verba bīm q̄ Nicolaus de ly
ra sup.c.s. Luce videtur dicere: possunt
dupliciter intelligi. Uno modo pro bas
ptismo Johānis quo ly non dimittērē
tur peccata: tamen suscep̄t illus bas
ptismi erat quedam protestatio agendi
veram penitētiam: per quā ipsa peccata
dimittuntur. Alio modo potest intelligi
de baptismo christi cuius virtute pec
cata dimittuntur. Et quia tale baptisma
Johānes dare nō poterat: ideo predica
bat dāndū per ch̄ristum in proximo vē
eturum. **I** Secundo predicabat vie mā
dicā dīcēs: Scriptū est in libro sermo
num Esiae prophete. Vox clamantis in
deserto. Parate viam domini: rectas fa
cite seguitas eius. Omnis vallis exalta
bitur: & oīs mons & collis humiliabit: &
erunt planas indirecta & alpera in vias
planas. **V**ec aut̄ habentur Esiae. xl. et
Mati. b. in. Marci. s. & Johā. s. c. que ad
litterā xpo p̄dicāti cōueniūt. Nā Amb.
dicit: Bene por dī iohannes verbi nūn

XXII

cīus: ex eo q̄ ip̄e manifestauit bībūm in
carnatu: cui dicebat viā esse parandam
Nam si bene cōsidere mus: ip̄e erat oīs
bis conditor totiusq̄ vniuersi gubernā
tor: & rector: quem fulcipere oēs debent
et diligēti p̄paratione. Vinc ē q̄ Amb:
in sermone tertie dīcē de adūētū dīcīt:
Oportet nos esse omni sanctitate pua
ros: mīndos pudicitia: mītidos honesta
te. **E**t Oūgenes super his vībīs aīt: In
corde nostro viā paranda est dīo. Ma
gnūm ēst̄ est cor hominis & spacio sum
si tamen fuerit mundū. Nec in corporis
quantitatē sed in vītū sensuū magnis
tudinē eius intellige que tīm scientiam
capiat veritatis. Prepara ergo in corde
tuo viām dīo per cōversationem bonā
& egregia vel perfectis operib⁹ dirige
semītā: vt in te sermo dei absq̄ offensa
perambuler. hec ille. Et certe q̄ iohān
nes predicabat populis circa iordanēz
ecclesia hoc tēpote sacratissimo fidelib⁹
suis cōmemorat: vt omnes se preparēt
pro futura solennitate domini nostri ie
su christi. Lui grati sunt illi qui sibi na
scēnti seip̄sos p̄äsentant penitentia cās
didatos: decoratos virtutibus: et des
uotione feruētes. O temeraria christias
norūm corrup̄ela: o reprehensibilis p̄sue
tudo: o detestabiles mores. Tunc nāq̄ bas
magis offendis xps cā magis est hono
randus. In sequenti em̄ festiuitate mul
tiplicant vanitates: pōpe: solacia: iepre
leticie: ioculariones: lenocinia: comedac
tiones: ebrietates: vaniloqua: vīsure: per
iuria: mendacia: prohibiti ludi: & quod
horrendum est: impudenter: inuerecum
de: publice impia blasphemia dei audie
tur in nocte nativitatis domini. Nā pa
storess erunt laudantes & gloufiantes
deum: sed tot & tanti viri mulieres iuue
nes & senes: deus celī erūt male dicētes.
O celī quō non absconditis faciem ve
strām a nobis: O sol quomodo non ab
scōdis lumen tuum: O planete quō nō
retrahit lumen yestrū: O terra quo
modo non contremiscis: O hoīes iusti
& p̄ q̄ quomodo non fetis in tā execrana

De nativitate dñi.

da iniuria creatoris? Nascit xp̄s parvus: humilis: pauper: lugēs in p̄sepio p̄ salutē hominē: et ecce blasphemat. Nō est hec via ut eius grā nos dignos redam̄us. Inquit enī ap̄ls ad Roma. xiiij. Abduciam̄s opera tenebrarum et indua mur arma lucis: ut ē die honeste ambulemus. Nō in contumelias et ebrietatis: nō in cubilibus et impudicicijs nō in cōtentioē et emulatioē: sed indui mini dñm nostrūm ielum xp̄m. Videl? nāc̄ in r̄po factū esse: qđ in p̄phetia p̄ Johannē allegato cōtinebat. Dumiles enī qui p̄ valles itelligunt impleti sunt donis sp̄uālibus. Mōres qui sunt sup̄bi tyranni: sicut fuit Herodes: Nero: Domitianus: Diocletianus: et alij xp̄m persequētes humiliati sunt. Lorda pia ua directa sunt: sicut fuit in Maria magdalena peccatrice. in Mattheo publicano: et ceteris ad xp̄m cōuerſis. Lorda aspera et contra chrustum indurata molificata sunt et deducta in vias planas: sicut patet in Paulo. Si ergo chrustus est qui grām donat: rebelles reprimit: p̄tā dimittit: et durōs sua pietate molificat: ipsum amare: ipsum timere tenemur: et dignū sibi habitaculū in nostra mente preparare. Q̄ Tertio p̄dicabat Iohannes salutis no: icīā q̄n dicebat: Videbit omnis caro salutare dei. Lu. iiij. Abi Chrys. ait: Ostenditur hic q̄m ad fines mudi diffundens euangelij virtus arq̄ cognitionis. Greg. in homel. ait: Ois caro: idest ois hō salutare dei. i. xp̄m in hacita videre nō potuit. Propba ergo oculum ad extrellum iudicij dñe redit: quādo hūc oēs et electi et reprobi pariter vis debūt. hec Greg. Nos itaq; qui xp̄m per fidem videmus conemur ita seruire ut mereamur ipm ap̄ficere gloriosum cū plenitudine oīm nr̄oꝝ desideriorū in felici illo regno: in quo ipse vixit p̄ infinita secula seculorꝝ. Amen.

Q̄ In nativitate dñi nr̄i ielū xp̄i: de possibilitate qualitate et iocunditate incarnationis verbi dei. Sermo. xxiiij.

Q̄ Jesus letat̄er nascit. Fructus. xxiiij.

Vāgeliō vo-
bis gaudium magnū qđ
erit oī pplo: qđ natus est
vobis hodie saluator m̄
di: qđ est xp̄us dñs: in ciuitate
david. Scribunt̄ hec verba Lu. ii.
et in enāgilio prime misse huius sacra-
tissimi solennitatis. Dies hic celeberrimus
dilectissimi in xp̄o ielū summa eūz
devotione est excoledus: in quo sc̄a mr̄
eccl̄ia recolit mysteria iocundissima na-
tivitas saluatoris nostri ielū xp̄i. Quid
nāc̄ dulcius p̄t audiri: qđ iauit:
qdve mirabilius: qđ p̄ ielū xp̄s filius
dei in bethlē nascit. Currite gētes rye-
nītē oēs cū pastorebus ad videāt̄ dei fi-
lii. p̄ nobis p̄tōribus in p̄sepe natum.
Hoc sit nobis hodierna die studiū et ma-
gnificēta ut nativitatē ielū xp̄i pie ar-
dent atq; affectuose contēplari velis-
mus. Inuigilēt̄ sensus nr̄i: et puerulum
xp̄m ielū suscipiamus reverēter. De qđ
in p̄nti sermone dicere volētes fructum
pponimus: qui est. Jesus letat̄er nasci-
tur. Qđ angelus testificatus est in ver-
bis p̄positis in themate: in q̄bus nasci-
tis xp̄i gaudī expiūm̄. Abi et nos tria
mysteria cōtemplabimur.

P̄imum dicitur incarnationis possi-
bilitas.

Scdm̄ d̄r̄ nativitatis qualitas.

Tertiū d̄r̄ nativitatis iocunditas.

Qđ icarnationis xp̄i est possibilis. Lsp. s.
Rūm̄ mysteriū d̄r̄ incarnationis possibilitas. In quo
explicemus p̄tra nōnullos
impie sententes qđ dēū icar-
nari fuit ipsoſſibile. Qđ aut̄
hoc sit falsum p̄: qđ suū oppositū est ve-
ry. Et hoc tangit̄ a doctoribus. videlicet
scr̄o Tho. et beato Bon. in. iij. sen. di. s.
ar. i. q. s. et pbaf ipsuz possibile esse icar-
nari tribus rōnib⁹.

P̄imo rōne oīpotētie.

Scdo rōne excellētie.

Tertio rōne p̄ueniētie.

Ḡdūm̄ pbāt̄rōne oīpotētie. Nas dēs